

ČESKÁ REPUBLIKA

Česká školní inspekce

Zlínský inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Zlín, Dřevnická 1790

Dřevnická 1790, 760 01 Zlín

Identifikátor školy: 600 114 147

Termín konání orientační inspekce: 16. - 19. říjen 2001

Čj.	155 143/01-11106
Signatura	oo5cv110

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Zlín, Dřevnická 1790 je plně organizovaná základní škola. Ke dni inspekce měla ve 26 třídách 574 žáky. Žáci jsou vyučováni podle schválených vzdělávacích programů Základní škola, čj. 16 847/96-2 (1. - 9. ročník), a Obecná škola, čj. 12 035/97-20 (V.C). Ve třídách VI.C, VII.C, VIII.C, D a v IX.C jsou žáci vyučováni podle modelového učebního plánu vzdělávacího programu Základní škola pro třídy s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů, čj. 21 968/96-22.

Ve škole pracuje 37 učitelů včetně ředitelky, dvou zástupců ředitelky a dvou výchovných poradců. Součástí školy je školní družina a školní jídelna. Ve školní družině pracuje pět vychovatelek.

Základní škola je zřízena jako rozpočtová organizace Magistrátem města Zlína.

Ředitelkou školy je od 1. srpna 1999 Mgr. Jitka Gavendová.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ

Česká školní inspekce hodnotila kvalitu vzdělávání v níže uvedených předmětech na základě hospitací na prvním a druhém stupni základní školy, prohlídky učeben a dalších prostor školy, ve kterých je výuka realizována. Pro hodnocení byly využity i další podkladové materiály a dokumentace, kterou škola vede.

I. stupeň

Český jazyk

Časová dotace předmětu byla v době inspekce v souladu se zvolenými učebními plány. Učivo probírané ve sledovaných hodinách bylo v souladu s učebními osnovami. Výukové cíle ve složkách čtení a literární výchova, jazykové vyučování, slohový výcvik a psaní byly stanoveny vhodně a přiměřeně a učivo organicky navazovalo na učivo z předcházejících hodin. Úroveň plánování a přípravy výuky byla vynikající.

Ve všech hodinách byla (s jednou výjimkou) výuka zajištěna pedagogicky i odborně způsobilými učitelkami. Učitelky i žáci využívali učebnice převážně jednotné řady, doplněné i o pracovní sešity, čítanky a písanky z jiných vydavatelství. Byly používány zejména předtištěné pracovní listy, jiné pomůcky jen velmi sporadicky. Didaktická technika ve sledovaných hodinách používána nebyla. Zařízení dostatečně velkých učeben bylo na dobré úrovni, vyučovací jednotky byl vhodně členěny z hlediska střídání čtení a psaní (v nižších ročnících), při přípravě vyučující zohledňovaly potřeby žáků v oblasti relaxace i tempa výuky. Podmínky výuky byly velmi dobré.

Organizace, formy a metody výuky byly na průměrné úrovni. Vyučovací metody, převážně frontálního charakteru, byly variabilní, výuka byla věcně i odborně správná, dostatek času byl věnován na pochopení a procvičování učiva. Učelně byly využívány i jiné zdroje informací (obrazové publikace, zkušenosti žáků z každodenního života apod.). Méně prostoru bylo věnováno samostatnému a aktivnímu učení, pouze ve dvou hodinách inspekce zaznamenala individuální přístup k žákům se specifickými vzdělávacími potřebami, včetně respektování jejich dispozic při hodnocení.

Srovnatelnou úroveň měla i oblast motivace a hodnocení. Učitelky v nižších ročnících

preferovaly vstupní motivaci, ve vyšších ročnících pak spíše motivaci průběžnou při střídání metod a dílčích částí učiva v hodině. V průběhu i v závěru hodin bylo systematicky a efektivně ověřováno pochopení učiva, s výjimkou prvního a pátého ročníku však učitelky jen v malé míře využívaly práce s chybou. Pouze v prvním ročníku byli žáci v průběhu hodiny systematicky vedeni k sebehodnocení a sebereflexi.

Ve všech sledovaných třídách byl zřetelně patrný funkční a učitelkou i žáky akceptovaný systém pravidel komunikace s vytvořeným prostorem pro vyjadřování vlastního názoru žáka. V převážné většině hodin byla věnována dostatečná pozornost rozvoji komunikativních dovedností žáků, méně však (při práci ve skupinách a ve dvojicích) rozvoji jejich smyslu pro kooperaci a vzájemnou toleranci. Verbální a neverbální komunikace vyučujících byla stejně jako celá oblast interakce a komunikace na velmi dobré úrovni.

Kvalitu výuky českého jazyka, bez patrného rozdílu mezi oběma zvolenými vzdělávacími programy, hodnotí ČŠI jako velmi dobrou.

Matematika

Hodinové dotace výuky matematiky jsou v rozvrhu hodin realizovány v souladu s učebními plány zvolených vzdělávacích programů. Obsah učiva ve sledovaných hodinách odpovídal učebním osnovám a ve všech třídách časově korespondoval se zpracovanými tematickými plány. Hodiny byly připraveny, ale k dosažení stanovených výukových cílů nebyly vždy voleny přiměřené a promyšlené prostředky. V přípravě hodin většinou absentovaly úkoly pro rychlejší žáky. Rovněž časové rozvržení a volená struktura hodin nebyly vždy optimální. Příprava a plánování byly hodnoceny jako průměrné.

Matematika je vyučována učiteli s odbornou a pedagogickou způsobilostí. Osobnost jednotlivých pedagogů, jejich metodická vyzrállost a míra kreativity ovlivňovala kvalitu sledované výuky.

Prostředí jednotlivých učeben bylo podnětné, prostorné, estetický dojem dotvářely žákovské práce, didaktické obrazy a nástěnné pomůcky. V žádné hodině nebyla využita didaktická technika. Žáci jsou vzděláváni z platných učebnic, k dispozici mají i pracovní sešity a další doplňkové materiály, které si učitelé sami vyrábějí. Ve dvou hodinách byly zařazeny relaxační chvílky, soutěživé prvky a volnější aktivity. V ostatních hodinách převládaly spíše jednotvárné činnosti. Materiální podmínky výuky byly hodnoceny jako velmi dobré, psychohygienické podmínky jako průměrné.

Výběr metod a forem práce se odvíjel od osobnosti učitele. Pedagogové s dlouholetou praxí vycházeli převážně z klasické stavby vyučovacích hodin. Frontální metody práce s nízkou aktivitou žáků převažovaly. Ve dvou vyučovacích hodinách byly tvořivým způsobem uplatňovány současné trendy v oblasti metod a forem práce (skupinová práce, práce ve dvojicích, herní prvky). Potřebný důraz byl kladen na získání dovednosti rychlých výpočtů z paměti, na schopnost samostatné práce a logické úvahy. Učivo bylo podáváno věcně správně, ale nebyly dostatečným způsobem zdůrazňovány alternativní postupy, vyučovací čas nebyl vždy účelně využit. Organizace, metody a formy výuky byly na průměrné úrovni.

Motivace učiva, většinou s využitím životních zkušeností žáků, byla využívána ve většině sledovaných hodin. Učitelé si ověřovali, nakolik žáci zadané úkoly zvládli, ve dvou hodinách bylo vhodným způsobem podporováno sebehodnocení a hodnocení mezi žáky navzájem. Průběžné hodnocení výkonu žáků bylo převážně pozitivní, žáci byli chváleni za snahu, což povzbuzovalo zejména slabší žáky. Hodnocení známkou bylo objektivní, zahrnovalo i výchovné aspekty s respektem k individuálním dispozicím jednotlivých žáků. Motivace a hodnocení žáků byly velmi dobré.

Učitelé se snažili vytvořit přátelskou pracovní atmosféru. Projevy nekázně nebyly zaznamenány. Komunikace mezi učiteli a žáky vykazovala rezervy zejména v důrazu na správné matematické vyjadřování, na vytvoření prostoru pro uplatnění vlastního názoru žáků. Vztahy mezi učiteli a žáky jsou založeny na vzájemné důvěře, jsou hodnoceny jako průměrné.

Sledovaná výuka v matematice byla hodnocena jako průměrná.

Prvouka a vlastivěda

Časová dotace obou předmětů byla v době inspekce v souladu se zvolenými učebními plány. Učivo, probírané ve sledovaných hodinách, bylo v souladu s učebními osnovami těchto učebních plánů, i když v systému návaznosti učiva bylo patrné, že učitelé při tvorbě vlastních tématických plánů akcentují zejména obsah momentálně používané učebnice. Výukové cíle v oblastech učiva o přírodě, práce s mapou a historie ČR byly kromě učiva o jízdním řádu ve čtvrtém ročníku stanoveny vhodně a přiměřeně. Úroveň plánování a přípravy výuky byla velmi dobrá.

Ve všech hodinách (s jednou výjimkou) byla výuka zajištěna pedagogicky i odborně způsobilými vyučujícími. Učitelé i žáci využívají učebnice z několika různých vydavatelství a v některých dílčích oblastech učiva pak není zcela vyjasněna úplná obsahová návaznost učiva. Z pomůcek byl používán především obrazový materiál, chyběla však větší názornost (např. přírodniny, běžně používané jízdni řady apod.). Ve sledovaných hodinách nebyla použita didaktická technika. Atmosféra při výuce byla velmi dobrá, i když vzhledem k zařazení těchto předmětů v rozvrhu hodin většinou ke konci vyučovacího dne nebyla dostatečně zohledňována relaxace a zejména aktuální tempo výuky. Personální, materiální a psychohygienické podmínky výuky byly na průměrné úrovni.

Na průměrné úrovni byly rovněž organizace, formy a metody výuky. Pokyny učitelů byly jasné a konkrétní, zejména v první části (méně již v závěru) byly hodiny členěny účelně a organicky. Vyučovací metody byly zaměřeny převážně frontálně, převládal odborný teoretický výklad učitele (s výjimkou prvního ročníku) jen v menší míře doplňovaný názornými metodami, samostatným a aktivním učením, popř. využíváním dalších zdrojů informací. Výuka byla (až na některé nejednoznačné formulace učitelů) věcně i odborně správná a pochopení a procvičování učiva byl věnován dostatek času.

Vyučující ve většině hodin při zahájení i v jejich průběhu efektivně a účelně využívali motivačních metod, systematicky ověřovali pochopení učiva v průběhu i závěru vyučování. Méně pozornosti již bylo věnováno analýze chyb žáků a funkčnímu využívání takto vzniklé zpětné vazby. Vzhledem k převládajícím frontálním formám výuky většinou nevznikal dostatečný prostor pro sebehodnocení a sebereflexi žáků, při jejich případném hodnocení inspekce nezaznamenala ze strany učitele respektování individuálních dispozic. Motivace a hodnocení byly na průměrné úrovni.

Učitelé i žáci (a to již i v prvním ročníku) akceptovali vytvořená pravidla komunikace. Zejména v nižších ročnících byla věnována dostatečná pozornost rozvoji komunikativních dovedností a žáci měli vždy při plném respektování jejich osobnosti vytvořen prostor pro vyjadřování vlastního názoru. S výjimkou prvního ročníku však nebyl (v souvislosti s nejčastěji používanými metodami výuky) rozvíjen jejich smysl pro kooperaci a vzájemnou toleranci. Verbální a neverbální komunikace vyučujících byla stejně jako celá oblast interakce a komunikace na velmi dobré úrovni.

Kvalitu výuky prvouky a vlastivědy, bez patrného rozdílu mezi oběma zvolenými vzdělávacími programy, hodnotí ČŠI jako průměrnou.

II. stupeň

Český jazyk

Kvalita výuky českého jazyka byla sledována ve všech ročnících druhého stupně. Inspekce sledovala práci ve třech složkách tohoto předmětu, v gramatice, slohu i literární výchově. Ve všech bylo vyučováno podle osnov školou zvoleného učebního programu, obou jeho výše jmenovaných variant. Učitelé si podle nich (každý sám za sebe) zpracovávají tematické plány.

Kontinuita výuky v jednotlivých ročnících a návaznost ve vzdělávacích cílech není zajišťována prostřednictvím předmětové komise českého jazyka. Nejsou koordinovány ani plány dvou souběžných tříd. Jednotlivé složky předmětu nejsou rovnoměrně ve školním roce časově rozděleny (v IX. A byla např. první hodina literární výchovy v tomto školním roce až 18. října 2001).

Příprava vyučujících na jednotlivé hodiny byla výrazně ovlivněna osobnostními předpoklady, nikoliv délkou praxe každého z nich. Vždy však vycházela z klasické stavby vyučovací hodiny, pamatovala na zajištění materiálních podmínek a byla svědomitá. Celkově je plánování a příprava výuky českého jazyka velmi dobrá.

Všichni vyučující mají předepsanou odbornost a pedagogickou způsobilost.

Škola nemá pro tento předmět specializovanou pracovnu. Kmenové třídy, kde výuka probíhá, jsou postupně vybavovány moderním nábytkem, mnohé dosud působí neesteticky (okopané zdi, dosluhující nábytek) a nepodnětně. Učitelé českého jazyka využívají pro literární výchovu i specializovanou místnost žákovské knihovny. V ní jsou umožněny i individuální knižní výpůjčky. Pro uložení pomůcek slouží specializovaný kabinet, který je současně pracovnou pedagogů.

Učitelé pracují podle platných učebnic, vhodně je doplňují o soubory beletrie, jazykové příručky a texty přiměřené věku žáků. Řadu textových pomůcek si vyrábějí sami. Didaktická technika byla ve škole k dispozici, pro použití videa bylo třeba třídy stěhovat. Počítačové programy nebyly využívány. Materiální podmínky výuky českého jazyka byly velmi dobré.

Prostorové podmínky ve třídách i jejich osvětlení odpovídaly počtu žáků. Kvalitu psychohygienických podmínek práce, zejména tempo a pestrost jednotlivých částí hodin a atmosféru v nich, udával osobitý styl práce každého vyučujícího. Celkově byly psychohygienické podmínky velmi dobré.

Stavba vyučovacích hodin byla většinou klasická. V jazykových hodinách bylo dbáno na pravidelné pravopisné procvičení, v literárních na získání základních údajů literární historie a autobiografie spisovatelů, méně byl využíván výchovný aspekt této složky. Učivo bylo předkládáno tak, že se žákům vytvářela postupně struktura poznatků z českého jazyka. Velmi dobrá byla i návaznost na jiné obory lidského poznání. V užití metodice převažovala frontální výuka verbálního charakteru. Ve většině hodin nechyběly pestrost a nápaditost, metody byly zaměřeny na mechanickou paměť žáků. Škola žáky systematicky připravuje na faktografické požadavky přijímacího řízení středních škol. Menší prostor byl věnován samostatnému vyjadřování žáků. Individualitou učitele byla dána nejen užitá variabilita metod, ale i účelné využití času. Některé použité metody nezaměstnávaly dostatečně žáky po celý vyučovací čas. Celkově jsou organizace, formy a metody výuky hodnoceny jako velmi dobré.

Ve sledovaných hodinách učitelé plně respektovali osobnost žáka, ojedinele až po mez rovnosti mezi pedagogem a žákem. Vstupní motivace byla pouhým sdělením obsahu hodiny. I při frontálně vedené výuce se pedagogové snažili respektovat individuální schopnosti žáků a snažili se pracovat s pochvalou a povzbuzením. Ve výuce byla žákům poskytována přiměřená pomoc, ve většině hodin bylo učivo ověřováno zpětnou vazbou. Pozitivem bylo i vedení k bezprostřední korekci vlastní samostatné práce. Informovanost rodičů prostřednictvím

známek v žákovských knížkách byla dostatečná. Oblast motivování a hodnocení byla na průměrné úrovni.

Vzájemná komunikace mezi žáky a učiteli byla ve většině hodin založena na pěkných vztazích, které byly dány respektem k odborným i lidským kvalitám vyučujících. Při výuce tohoto předmětu byly pozorovány i hodiny s trvalou nekázní. Souhrnně byla oblast interakce a komunikace hodnocena jako průměrná.

Vzhledem k výše popsaným skutečnostem hodnotí ČŠI kvalitu vzdělávání v českém jazyce jako velmi dobrou.

Dějepis

Výuka dějepisu probíhá podle osnov schváleného učebního programu. V souladu s ním je i časová týdenní dotace ve všech ročnících druhého stupně. Rozvržení učiva formou tematických plánů si zpracovává každý vyučující sám, většinou vyučuje všechny po sobě jdoucí ročníky. Společenskovední předmětová komise, sdružující učitele mnoha oborů (dějepis, zeměpis, občanská a rodinná výchova), zejména koordinuje exkurze a vlastivědné výlety, případně upozorňuje na mezipředmětové vztahy. V dalších oblastech, zejména při stanovení základního učiva a jeho časového rozvržení, je její role pro roztržitost zájmů nevyhovující.

Plánování jednotlivých hodin bylo odborné a kreativní. Nechyběla analýza důležitosti sdělovaných fakt a zejména objasnění vztahů mezi nimi. Z tohoto pohledu lze oblast plánování a přípravy výuky dějepisu označit za velmi dobrou.

Předmětu vyučují učitelky s požadovanou pedagogickou a odbornou způsobilostí.

Škola nemá specializovanou dějepisnou učebnu. Pomůcky musejí být donášeny, za didaktickou technikou se žáci musejí stěhovat do jiných učeben. Úložné prostory jsou ve specializovaném kabinetě, který slouží i pro potřeby zeměpisu a jako pracovna pedagogů. Ve sledovaných hodinách byly využívány klasické názorné pomůcky, dějepisné atlasy, mapy i další literatura (encyklopedie). Didaktická technika ani počítačové programy použity nebyly. Materiální podmínky výuky byly průměrné.

Učebny byly dostatečně prostorné, prostředí však bylo neestetické. Jeho podnětnost byla před každou hodinou zvyšována používáním názorných pomůcek i nákrese na tabuli. Atmosféra byla ovlivněna odborným vedením hodin i zkušenostmi učitelek. Psychohygienické podmínky byly celkově průměrné.

Zvolené vyučovací postupy i struktura hodin byly koncipovány tak, aby byly probrány i procvičeny nové poznatky. Byly předávány v přiměřené míře, ale ne vždy vhodnou metodikou. Pozorována byla zejména frontální výuka, postavená na výkladu. Pozornost žáků byla vhodně udržována problémovými otázkami. Úvodní části hodin byly věnovány individuálnímu ústnímu zkoušení, přitom byly třídě vždy zadány přiměřené úkoly. Při zkoušení i orientačním opakování žáci prokazovali pěkné znalosti i dovednost spojovat fakta a vyvozovat závěry. Samostatná práce je učila vyhledávat poznatky v odborném textu učebnice nebo dějepisného atlasu. Bylo dbáno na důkladné objasnění všech užívaných historických pojmů. Vycházelo se z poznatků, které žáci znají z exkurzí i běžného života. Většina práce v hodinách však spočívala na učitelkách a jejich slovním projevu. Žáci byli většinou pasivními objekty výuky. Organizace, formy a metody výuky byly průměrné.

Motivace na začátku vyučovacích hodin využívala přirozené zvědavosti dětí (téma hodiny jako tajenka křížovky). Průběh práce byl pozitivně ovlivněn užívanou pochvalou. Při hodnocení byl srovnáván posun ve výkonu žáka. Individuální dispozice žáků byly učitelkami respektovány. Oblast motivace a hodnocení byla velmi dobrá.

Vzájemné vztahy mezi učitelkami a žáky byly založeny na respektu a důvěře a to i ve vyšších

ročnících. Pozitivem byla i pozornost věnovaná rozvoji individuálních komunikativních dovedností. V žádné z hodin dějepisu nebyly pozorovány nezvládnuté projevy nekázně, atmosféra ve většině tříd byla pracovní. Oblast interakce a komunikace byla hodnocena jako velmi dobrá.

Kvalitu vzdělávání v dějepisu hodnotí ČŠI vzhledem k výše popsaným skutečnostem jako velmi dobrou.

Cizí jazyky – anglický jazyk, německý jazyk

Výuka cizího jazyka probíhá dle schváleného učebního plánu týdně v tříhodinové dotaci, přičemž německý jazyk je vyučován v osmém a devátém ročníku vždy pouze v jedné skupině. Ve všech ostatních případech se žáci učí anglickému jazyku. Z toho důvodu je problematické zajistit návaznost na výuku německého jazyka u žáků přicházejících v šestém ročníku do matematických tříd z jiných základních škol. Tematické plány hospitovaných ročníků jsou zpracovány podle zvolených učebnic, nejsou rozpracováním učební osnovy. Návaznost učiva mezi ročníky není vždy zajištěna vzhledem k časté výměně vyučujících a nedostatečné kontrole plnění plánovaného učiva pro daný ročník. Důsledkem je v letošním školním roce plánování shodného učiva osmého a devátého ročníku v německém jazyce. V době inspekce nebyl zjištěn větší nesoulad mezi plánovaným a probíraným učivem. Oblast plánování je hodnocena jako průměrná.

Výuku anglického a německého jazyka zabezpečují na druhém stupni tři vysokoškolsky vzdělané učitelky, z nichž jedna má odbornou i pedagogickou způsobilost pro výuku cizího jazyka, jedna má odpovídající vzdělání pro výuku jiných všeobecně vzdělávacích předmětů a v jednom případě se jedná o učitelku se základní státní jazykovou zkouškou. V současné době si žádná z nich chybějící odbornost studiem nedoplňuje.

K výuce jazyků je používána pouze jedna jazyková učebna se sluchátky, která v době inspekce neplnila svou funkci (část sluchátek byla mimo provoz). K částečnému zlepšení estetického prostředí učebny přispívají nástěnné gramatické přehledy v anglickém jazyce. V kmenových třídách, které jsou v některých případech vybaveny opotřebovaným nábytkem, sloužilo k navození cizojazyčné atmosféry používání audioorálních nahrávek. Jejich využití však bylo vzhledem k probíranému učivu málo časté. Každý vyučující má k dispozici radiomagnetofon. Vybavení slovníky, obrazovým materiálem a mapami je jen základní. Materiální zabezpečení hospitované výuky i psychohygienické podmínky byly na průměrné úrovni.

Hospitace proběhly u všech vyučujících sledovaných cizích jazyků ve všech ročnících druhého stupně. V hodinách převažovala frontální výuka, často chyběla pestrost či nápaditost. Pouze v některých případech byla zařazena práce ve dvojicích nebo skupinách. Bylo zřejmé, že žáci těchto skupin nebyli v minulých letech (střídání různých vyučujících) systematicky vedeni k porozumění pokynů či k reakci na ně v cizím jazyce. V několika zdařilých hodinách měl nácvik mluvnického učiva komunikativní charakter a učitelky dbaly na rozvoj řečových dovedností - porozumění vyslechnutému textu a ústní vyjadřování. Učitelky vedly výuku v cizím jazyce pouze minimálně, a to i v nejvyšších ročnících. Porozumění bylo ověřováno ústní i písemnou formou. Hodiny většinou postrádaly diferenciaci zadávaných úkolů vzhledem k rozdílným schopnostem žáků. Organizace, formy a metody výuky jsou hodnoceny jako průměrné.

Zařazení motivačních a relaxačních prvků bylo v některých hodinách minimální. S úspěchem byl využíván především obrazový materiál, pochvala, ojediněle prvky soutěživosti. Hodnocení ústních výkonů žáků bylo až na výjimky pouze slovní, bez klasifikace. Zpětná

vazba získávána učitelkami byla v některých případech nedostatečná. Oblast motivace a hodnocení byla na průměrné úrovni.

Komunikativní dovednosti žáků byly v jednotlivých hodinách rozvíjeny různou měrou v závislosti na stanoveném cíli hodiny a použitých formách práce. Procvičovány byly zejména odpovědi žáků na dotazy učitelek, někdy krátké dialogy a schopnost sdělit základní informace z vyslechnutého nebo přečteného textu. Souvislý ústní projev nebo vyjádření vlastního názoru se ve sledovaných hodinách neobjevily. I když všechny učitelky měly snahu vytvářet v hodinách pracovní atmosféru a žákům učivo nejen zprostředkovat, ale ho i procvičit, objevily se v některých skupinách závažnější projevy nekázně a naprostého nezájmu části žáků o daný předmět. Interakce a komunikace měla celkově průměrnou úroveň.

Sledovaná výuka anglického a německého jazyka je celkově hodnocena jako průměrná.

Matematika a fyzika

Sledovaná výuka matematiky a fyziky probíhala v souladu se schválenými učebními osnovami. V tematických plánech učitelů je učivo vymezeno zpravidla jen rámcově a bez časové specifikace, jejich zpracování je tak pouze formální. Volitelný předmět „Volitelná matematika“, vyučovaný v devátém ročníku, dává prostor pro aplikaci rozšiřujícího učiva včetně přípravy žáků na přijímací zkoušky, organizačním nedostatkem je však jeho zavedení i ve třídě s rozšířenou výukou matematiky (IX. C). Bezprostřední příprava hospitovaných hodin byla po stránce organizační většinou velmi dobrá, z hlediska materiálního zajištění měla úroveň průměrnou.

Podmínky odborné a pedagogické způsobilosti splňují všichni vyučující obou sledovaných předmětů.

S výjimkou jedné hodiny fyziky, vyučované v odborné pracovně, probíhala výuka převážně v kmenových učebnách. Jejich podnětnost, estetická úprava i psychohygienické aspekty mají průměrnou úroveň. I přesto, že součástí vybavení téměř každé učebny je zpětný projektor, nebylo jejich použití (a v matematice ani jiných pomůcek) vůbec zaznamenáno.

Struktura většiny vyučovacích hodin odpovídala výukovým cílům, v některých případech je však učitelé zřetelně nestanovili. Z hlediska volby forem a metod práce i didaktických prostředků měla výuka většinou tradiční charakter, spočívající zejména v dominantní roli vyučujícího a ve stereotypním průběhu hodin s převahou frontálních činností a minimem aktivního zapojení žáků. Problémové situace podporující empirickou složku poznávání (až na jednu výjimku) navozeny nebyly, žáci měli jen výjimečně možnost projevit a uplatnit vlastní znalosti a úvahy. Nebyla zadávána ani samostatná práce diferenciovaná vzhledem k jejich schopnostem a specifickým zvláštěnostem, činnostní prvky se v hodinách objevily jen sporadicky. Většinou chybělo i závěrečné shrnutí a zhodnocení. Jen v hodinách dvou vyučujících převládaly účelné činnosti žáků směřující k aktivnímu osvojování vědomostí a dovedností a následnému rozvíjení schopností jejich aplikace v reálných situacích. Organizace výuky, používané formy a metody práce jsou celkově hodnoceny jako průměrné.

Úvodní motivaci žáků věnují učitelé všeobecně malou pozornost. V několika hodinách byla v průběhu výuky zaznamenána motivace pochvalou či pozitivním hodnocením výkonu, ve fyzice pak i souvislostmi probíraného učiva se zkušenostmi a praxí žáků. Učitelé často prověřovali jejich vědomosti a dovednosti; hodnocení bylo veřejné i objektivní, neobsahovalo však analýzu příčin nedostatků ani posouzení kvalitativního posunu výkonu žáků. Jen výjimečně bylo v hodinách zaznamenáno vedení žáků k sebekontrolě a sebehodnocení. Oblast má průměrnou úroveň.

Ve sledované výuce převládalo klidné pracovní klima založené na pozitivních mezilidských

vztazích. Verbální i neverbální komunikace převážné většiny vyučujících byla velmi dobrá, projevy nekázně nebyly v hospitovaných hodinách zaznamenány. Nedostatkem, jehož příčina vyplývá ze způsobu výuky, je nízká úroveň rozvíjení komunikativních dovedností žáků. Interakce a komunikace jsou hodnoceny celkově jako velmi dobré.

Kvalita vzdělávání je v uvedených předmětech hodnocena celkově jako průměrná.

Zeměpis

Výuka zeměpisu probíhá v souladu s učebním plánem, je dotována v 9. ročníku jednou hodinou, v ostatních ročnicích dvěma hodinami týdně. Zpracované tematické plány obsahově odpovídají osnovám realizovaného vzdělávacího programu, ale neobsahují činnosti praktického zeměpisu doplňující učivo o zeměpisné exkurze, praktická cvičení a pozorování v terénu. Učitelé zeměpisu pracují v rámci předmětové komise společenských věd. Toto zařazení neodpovídá přírodovědnému charakteru zeměpisu. Zápisy z předmětové komise řeší zejména oblast organizační, materiální zabezpečení výuky a soutěže, nevěnují patřičnou pozornost kontrole časového zvládnutí učiva v jednotlivých ročnicích a problematice uplatňování současných trendů v oblasti metod a forem práce ve výuce. Kontrola třídních knih za školní rok 2000/2001 prokázala nedodržení učební osnovy ve výuce zeměpisu v 7. ročníku, neboť nebyly probrány tematické celky Střední Evropa, Jihovýchodní Evropa, Východní Evropa a Rusko. Příprava vyučujících na jednotlivé hodiny nebyla vždy dostatečně promyšlena ve struktuře, v obsahu a časovém zvládnutí daného učiva. Příprava a plánování byly hodnoceny jako průměrné.

Zeměpis vyučují dva učitelé s odbornou a pedagogickou způsobilostí a dlouholetou praxí.

Výuka je realizována v kmenových třídách, odborná pracovna zřízena není. Prostředí běžných učeben neposkytuje dostatečně podnětné prostředí pro výuku zeměpisu. Vyučující mají k dispozici standardně vybavený kabinet zeměpisu, přesto v hodinách používali jen mapu a glóbus. Didaktická technika použita nebyla. Vybavení učebnicemi je na dobré úrovni, školní zeměpisné atlasy mají k dispozici jen žáci 8. a 9. ročníků (v ostatních ročnicích používají zejména vlastní atlasy). I když vyučující vytvářeli pracovní atmosféru bez stresujících prvků, nebyla většina hodin vhodným způsobem členěna, tempo výuky dostatečně nereflektovalo aktuální skladbu tříd. Materiální a psychohygienické podmínky výuky byly na průměrné úrovni.

Výuka zeměpisu byla vedena odborně a věcně správně. Způsob organizace výuky byl ve sledovaných hodinách stejný, klasická stavba hodin bez žádoucí invence. V úvodní části bylo učivo opakováno formou individuálního zkoušení, písemného testu, zadaných referátů. Výklad nového učiva vycházel hlavně z metody řízeného rozhovoru, žákům byly kladeny otázky, na které hledali správné odpovědi v atlasech a učebnicích. V některých hodinách byl výklad zbytečně dlouhý, zacházel do nepodstatných podrobností. Poznatky byly žákům spíše předkládány než vyvozovány. Sledované postupy nesvědčí o systematickém vedení žáků k aktivnímu učení, k vyhledávání a osvojování potřebných informací z dalších zdrojů. Důsledkem tohoto způsobu vedení výuky byla malá aktivita a efektivita práce. Vyučovací čas nebyl vždy efektivně využit. Organizace, metody a formy výuky byly hodnoceny jako průměrné.

Učitelé průběžně slovně hodnotili a korigovali výsledky výuky, využívali i výchovnou složku, učivo aktualizovali současnými událostmi. Spíše okrajová motivace učiva nebyla dostatečně účinná k podchycení zájmu a vzájemné spolupráci všech žáků. Formativní hodnocení žáků bylo objektivní, kontrola žákovských knížek prokázala nízkou frekvenci hodnocení známkou. Závěrečné shrnutí a ověření pochopení učiva nebylo systematicky prováděno. Motivace a

hodnocení bylo na průměrné úrovni.

Prostor pro rozvoj komunikativních dovedností nebyl vytvářen v dostačující míře, dominantní byl projev učitelů, projevy žáků se zúžily často na jednoslovné odpovědi. Žáci byli spíše pasivními subjekty, podmínky pro rozvoj jejich osobnosti nebyly optimální. Komunikace a vzájemná interakce byla hodnocena jako průměrná.

Kvalita vzdělávání v zeměpise je hodnocena jako průměrná.

Tělesná výchova

Výuka tělesné výchovy byla sledována ve vybraných třídách od pátého do devátého ročníku. Týdně jsou ve všech ročnících vyučovány dvě hodiny tělesné výchovy, tato časová dotace odpovídá učebnímu plánu realizovaného vzdělávacího programu. Žákům od sedmého do devátého ročníku se zájmem o sportovní aktivity jsou další hodiny tělesné výchovy nabídnuty v rámci volitelných předmětů sportovní výchova. Kromě této povinné výuky mohou žáci mimo vyučování navštěvovat řadu sportovních kroužků zaměřených na sportovní hry a lehkou atletiku. Pro žáky dočasně tělesně nebo zdravotně oslabené zřídila škola nepovinný předmět zdravotní tělesná výchova. Tematické plány učiva tělesné výchovy mají vyučující zpracovány, někteří i s časovou dotací pro jednotlivé učební celky. Kontrolou těchto plánů a ze zápisů učiva v třídních knihách platných ve školním roce 2000/2001 bylo zjištěno, že u skupin chlapců nejsou ve výuce rovnoměrně zastoupeny všechny tematické celky osnov. Zcela chybí zařazení tematického okruhu sportovní gymnastika. V minulém školním roce tak nebyly u skupin chlapců splněny vzdělávací cíle osnov tělesné výchovy a z předložených plánů pro tento školní rok je zřejmé, že se situace může opakovat. Problém byl podrobně projednán s vedením školy s návrhem na přijetí opatření ke zlepšení stávající situace. Plánování výuky není u všech vyučujících na požadované úrovni, hodnoceno bylo celkově jako průměrné.

Personální podmínky výuky jsou v současnosti vynikající, všichni učitelé mají požadovanou odbornou i pedagogickou způsobilost pro výuku sledovaného předmětu, někteří učitelé stále aktivně sportují.

Vyučovací hodiny tělesné výchovy jsou v rozvrhu zařazeny v souladu s psychohygienickými zásadami, vhodně jsou stanoveny i počty žáků v jednotlivých skupinách. Méně vhodné však je zařazení početnějších skupin žáků současně do jedné vyučovací hodiny, zejména při výuce v obou tělocvičnách, které vzhledem k stávajícím parametrům nejsou pro větší počty cvičenců dostatečně prostorné.

Celkově jsou materiální podmínky výuky spíše nadstandardní. Škola má dvě menší tělocvičny zařízené starším, ale funkčním tělocvičným náradím, vybavení tělocvičným náčiním je velmi dobré. V podzimním a jarním období slouží k výuce školní prostorný sportovní areál s hřištěm (betonový povrch) pro kopanou, basketbal, volejbal, atletickým oválem, doskočištěm pro skok daleký a dalšími stanovišti pro plnění technických disciplín lehké atletiky. Podmínky výuky byly souhrnně hodnoceny jako velmi dobré.

Organizace výuky, využití metody a formy práce byly hodnoceny ve sledované výuce stupni velmi dobrý a průměrný. Struktura vyučovacích hodin odpovídala výukovým cílům i věku žáků. Cíl i obsah učiva byl stanoven z tematického bloku lehké atletiky a sportovních her. Po úvodním rozvíjení plnili žáci limity v jednotlivých vybraných lehkootletických disciplínách a ve dvou vyučovacích hodinách procvičovali herní kombinace ve sportovních hrách (kopané a basketbalu).

Většina učitelů žáky průběžně motivovala kladným hodnocením a povzbuzováním, opravovala jejich výkony. Metodicky i obsahově byly méně promyšleny dvě vyučovací

hodiny na druhém stupni a výuka na prvním stupni. Při všech činnostech byli žáci aktivní, ve většině velmi ukázněni, respektovali dohodnutá pravidla. Motivace, hodnocení i interakce byly hodnoceny jako velmi dobré.

Škola je členem Asociace školních sportovních klubů, účastní se většiny sportovních soutěží pořádaných v rámci okresu. V posledním období dosahují žáci vynikající výsledky zejména v lehké atletice. Mimo účast na sportovních soutěžích v rámci okresu i regionu pořádá škola pro žáky i vlastní některé již tradiční sportovní soutěže a přebory.

Kvalita výuky v tělesné výchově byla hodnocena jako velmi dobrá.

Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání ve sledované oblasti

Plánování a příprava sledované výuky byly hodnoceny celkově jako velmi dobré, personální podmínky výuky byly ve většině hodin vynikající. Škola má materiální podmínky na průměrné úrovni, stejně byly hodnoceny i psychohygienické podmínky. Organizace, metody a formy výuky byly v hodinách českého jazyka a tělesné výchovy hodnoceny jako velmi dobré, v ostatních předmětech jako průměrné. Motivace a hodnocení, stejně jako interakce a komunikace byly hodnoceny částečně jako velmi dobré a částečně jako průměrné.

Kvalita vzdělávání byla ve sledovaných předmětech hodnocena souhrnně jako průměrná.

HODNOCENÍ PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ

Plánování

Koncepční dlouhodobé záměry rozvoje své školy formulovala ředitelka písemně ke konkurznímu řízení v roce 1999. Tehdy kromě aktuálních problémů (spojených se slučováním dvou sousedních základních škol) provedla důkladnou analýzu pozitiv i negativ a zobecnila své představy o směřování školy, v jejímž čele stanula. Do koncepce zahrнула i předpokládané trendy vývoje v oblasti materiálního a personálního zabezpečení výuky. Tato koncepce a závěry výroční zprávy o činnosti jsou podkladem pro zpracování celoročních plánů práce. S návrhem seznamuje vedení školy pedagogický sbor v přípravném týdnu, celková koncepce vývoje však nebyla v době kontroly pedagogům veřejně přístupná. O svých záměrech jedná vedení školy i se zřizovatelem. Rodiče jsou se záměry školy seznamováni na zahajovacích třídních schůzkách svého občanského sdružení s názvem Rodičovské sdružení při 10. ZŠ.

Každoroční plán je souborem na sebe navazujících úkolů, postihuje všechny oblasti školy, je adresný. Chybí v něm způsob kontroly plnění a případných důsledků nesplnění zadaných úkolů. Letošní plán měl několik faktografických chyb (např. výuku podle plánu Obecná škola uváděl i ve 4. ročníku).

Žáci této školy jsou vzděláváni podle učebního plánu Základní škola čj. 16 847/96-2, ve vybraných třídách 2. stupně podle jeho modifikace pro třídy s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů vydanou pod čj. 21 968/96-22. Ve třídě V. C je naposledy v tomto školním roce vyučováno podle vzdělávacího programu Obecná škola čj. 12 035/97-20. Kontrolou dodržování těchto plánů ČŠI zjistila, že ve třídách s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů (VII. C, VIII. C, VIII. D a IX. C) je vyučován na úkor časové dotace povinných předmětů jednu hodinu týdně volitelný předmět. V těchto případech není

učební plán dodržen.

Učební plán v ostatních třídách 7. - 9. ročníku je doplněn bohatou nabídkou volitelných předmětů. Mnohé zájmy a potřeby žáků jsou saturovány v kroužcích.

Učební osnovy si rozpracovávají jednotliví učitelé sami. Nepodílejí se na tom předmětové komise a metodické sdružení. Návaznost učiva je tak závislá na tom, zda vedení školy i v příštím roce svěří výuku stejnému učiteli. Kontrolou těchto plánů pro sledované předměty ČŠI dospěla k závěru, že práce je koncipována spíše podle učebnic, než podle dikce osnov.

V zahajovacím výkaze škola vykazuje 41 integrovaných žáků. V rozporu s metodickým pokynem MŠMT čj. 18 996/97-22 individuální vzdělávací plány však zpracovává pouze pro 3 žáky, na něž dostává zvýšené dotace. Navíc jsou tyto plány tvořeny se zpožděním (v době inspekce nebyly úplné) a jsou koncipovány velmi obecně bez záznamů o eventuálních výsledcích výchovy a vzdělávání. Jsou projednány s rodiči integrovaných žáků.

Podle výše popsaných skutečností je oblast plánování hodnocena jako pouze vyhovující.

Organizování

Organizační uspořádání školy, která vznikla před dvěma roky sloučením se sousední školou, vychází z jejích potřeb a velikosti a umožňuje operativní řízení. Ředitelkou vytvořený „Organizační řád školy“ je pouze organizačním schématem; kompetence a k nim příslušné pravomoci zástupcům a výchovným poradcům jsou v náplni jejich práce stanoveny dalšími dokumenty. Metodické orgány jsou ustaveny, jejich činnost se však soustřeďuje spíše jen na záležitosti organizačního zajištění výuky. Koordinace plánování učiva v rámci jednoho předmětu mezi ročníky eventuálně mezi předměty a jeho průběžné vyhodnocování, formy práce se žáky s SPU a zejména moderní prvky činnostního pojetí výuky tyto orgány dosud opomíjejí. Velmi stručné zápisy z pedagogických rad postihují kromě organizačních záležitostí nejvíce hodnocení prospěchu a chování žáků včetně zákazů, příkazů a represivních opatření, závěry z kontrolní činnosti, rozborů příčin zjištěných problémů atd. uváděny nejsou.

Řád školy splňuje po formální stránce všechny požadavky příslušné právní normy. V určitých částech má však direktivní charakter, z jiných jeho ustanovení je zřejmé, že na sebe škola přebírá odpovědnost resp. povinnosti rodičů (např. body 16, 17, 25, 26 v části II), problematické a nevhodné jsou rovněž některé úkoly žákovské služby (body č. 3 až 7 v části „Povinnosti žákovské služby“).

Žáci dostávají informace od svých třídních učitelů, prostřednictvím žákovských knížek, nástěnek v prostorách školy a denně i školním rozhlasem při pravidelné ranní relaci. Zákonní zástupci jsou zpravováni o prospěchu a chování svých dětí na pravidelných třídních schůzkách (3x ročně), případně mají možnost individuální návštěvy školy. Negativem je nízká četnost hodnocení práce žáků v některých třídách a předmětech. Pracovníci školy získávají nutné informace o provozu a aktuálních akcích na operativních poradách a kratších provozních schůzkách svolávaných podle potřeby.

Většina údajů uvedených ve Výroční zprávě o činnosti školy za rok 2000/2001 je relevantní, v jejím zpracování se však vyskytují některé formální i obsahové nedostatky (např. chybí informace o evaluaci).

Kvalita a funkčnost organizačního uspořádání školy je hodnocena jako průměrná.

Vedení a motivování pracovníků

Ředitelka školy zastává svoji funkci od srpna 1999. Ve vedení školy ji doplňují dva zástupci pro oba stupně základní školy. Ředitelka i oba zástupci mají přesně vymezenou oblast působnosti, která je rámcově zpracována v "Organizačním řádu školy" a podrobně v "Plánu kontrolní a hospitační činnosti". Z rozdělení kompetencí vyplývá, že ředitelka zajišťuje spíše provozní záležitosti, materiální podmínky a spolupráci s nadřízenými orgány, odpovědnost za plnění výchovně vzdělávacích úkolů školy přenesla zcela na své zástupce. Delegované kompetence ve skutečnosti způsobují nedostatečnou angažovanost ředitelky ve sledování kvality výchovně vzdělávací práce školy, její poznatky jsou většinou pouze zprostředkované. Uplatňovaná organizační struktura tak neumožňuje ředitelce účinně řídit školu.

Problémy, které život školy přináší, jsou řešeny operativně. Každodenní vzájemná komunikace s učiteli a ostatními zaměstnanci školy, která vhodným způsobem ovlivňuje pracovní atmosféru ve škole, má rezervy. Podmínky pro uplatnění vlastní iniciativy a tvořivosti zaměstnanců jsou vytvářeny, ale nejsou optimálně využívány.

Personální zabezpečení výuky je částečně problematické na 1. stupni, kde nedostatek kvalifikovaných pracovníků řeší ředitelka využíváním učitelek - důchodkyň. Na 2. stupni je zabezpečení výuky odborně a pedagogicky způsobilými učiteli téměř stoprocentní (výjimkou jsou pouze cizí jazyky). Této situace je docíleno opět za cenu zaměstnávání učitelů - důchodců, často na poloviční úvazek. Pedagogický sbor školy má věkový průměr 46 let.

Realizované další vzdělávání pedagogických pracovníků ne zcela pokrývá potřeby školy, pestrá nabídka Pedagogického centra Zlín nenachází u všech pedagogů potřebnou odezvu. Největší zájem přetrvává o semináře výuky na PC, jedna nekvalifikovaná učitelka zahájila v tomto roce studium na vysoké škole. Všechny vzdělávací akce škola finančně pokrývá.

Ředitelka školy průběžně hodnotí kvalitu a výsledky výuky (která je často potvrzena úspěšnou reprezentací školy v různých soutěžích) a prezentuje ji jako hlavní kritérium pro stanovení výše osobního hodnocení, ale z poznatků inspekce vyplývá, že v praxi není znalost kvality práce všech učitelů podložena žádoucí hospitační činností a z toho plynoucím objektivním posouzením jejich práce.

Sebehodnocení školy je prováděno na pedagogických radách a ve výroční zprávě.

Vedení a motivování pracovníků je hodnoceno jako průměrné.

Kontrolní mechanizmy

Deklarované úkoly kontrolní činnosti nejsou v praxi zcela uskutečňovány (např. plán hospitační činnosti se stanovením hlavních cílů, kontrola základních vědomostí žáků písemným ověřováním). Kontrolní činnost vedení školy je více směřována na dodržování školního řádu a na kontrolu práce třídních učitelů, méně pozornosti je věnováno průběhu a výsledkům výchovně vzdělávací práce školy.

Kontrola třídních knih školního roku 2000/2001 prokázala absenci zápisů o provedených hospitacích v hodinách. V letošním školním roce vedení školy hospitační činnost zatím neprovádělo, z předložených písemných záznamů ředitelky školy z minulého školního roku vyplývá, že okrajově prováděná hospitační činnost není cílená, postrádá systematickosti, poznatky z hospitací se v obecné rovině neprezentují na poradách pedagogických pracovníků.

Zřízené metodické orgány nejsou pro vnitřní kontrolu adekvátně využívány. I když se ředitelka školy zúčastňuje jednání předmětových komisí, přesto není jejich práce dostatečně kontrolována a koordinována. Odbornost předsedů předmětových komisí není pro hospitační činnost využívána.

Kontrola učebních výsledků žáků probíhá standardními způsoby písemnou i ústní formou, ale četnost hodnocení není v některých sledovaných předmětech optimální. Systém kontroly

vycházející ze srovnávacích prověrek a vědomostních testů nemá vedení školy vytvořen.

Kontrolní činnost ředitelky školy nezabezpečuje zpětnou vazbu v procesu výchovně vzdělávací práce školy; hodnocena je jako pouze vyhovující.

Hodnocení podmínek vzdělávání

Plánování nevytváří potřebné předpoklady pro systematickou práci, organizační struktura není optimálním způsobem promyšlená a ne zcela odpovídá potřebám školy. Vedení a motivování pracovníků školy vykazuje rezervy v žádoucí efektivitě. Kontrolní a hospitační činnost není systematická a cílená, neprovádí ji všichni členové vedení školy, není využíváno odbornosti předsedů předmětových komisí. Kontrolní mechanismy nejsou dostatečně účinně uplatňovány.

Podmínky vzdělávání hodnotí ČŠI souhrnně jako pouze vyhovující.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Rozhodnutí o zařazení do sítě škol s účinností od 1. září 1999, čj. 1020-57/99
- vzdělávací programy Základní škola čj. 168 74/96-2 a Obecná škola čj. 120 35/97-20
- Koncepce rozvoje školy ze dne 28. února 1999
- organizační řád školy
- Řád školy
- výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 2000/2001
- celoroční plán práce s dalšími dílčími plány
- tematické a časové plány učiva sledovaných předmětů
- rozvrh hodin na školní rok 2001/2002
- personální dokumentace
- dokumentace třídního učitele
- povinná dokumentace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami
- zápisy z pedagogických rad a provozních porad
- zápisy předmětových komisí sledovaných předmětů
- sešity a žákovské knížky
- záznamy o provedených kontrolách
- hospitační záznamy ředitelky školy
- hospitační záznamy ČŠI
- dotazník pro ředitelku školy před inspekci
- podkladová inspekční dokumentace

ZÁVĚR

Škola plní osnovy dané zvolenými vzdělávacími programy. Kvalita vzdělávání ve sledovaných předmětech měla převážně průměrnou úroveň. Odvíjela se od osobnosti

učitelů, jejich odborné, didaktické a metodické dovednosti, podle míry empatie a kreativity. Výuka je velmi dobře zabezpečena učiteli s odbornou a pedagogickou způsobilostí, často za cenu zaměstnávání důchodců. Ve výuce nebyly shledány odborné nedostatky. Materiální podmínky pro výuku jsou srovnatelné s jinými školami, ve výuce nebyla používána didaktická technika. Psychohygienické podmínky zejména v členění hodin, tempu výuky a v zařazování relaxačních aktivit nebyly většinou vhodně uplatňovány. Organizace hodin, metody a formy výuky vykazovaly spíše stereotypnost, rutinu a neefektivní využití vyučovacího času, jen v menší míře byly zjištěny alternativní formy výuky. Využívání výchovných aspektů a aktivizujících metod práce bylo výraznější na 1. stupni, stejně tak respektování individuálních dispozic žáků. Značné rezervy byly pozorovány v oblasti motivace a hodnocení výuky a v rozvoji komunikativních dovedností, žákům nebyl vždy vytvářen dostatečný prostor pro rozvoj jejich osobností.

Ředitelka školy vykonává svoji funkci dva roky. V uplynulých letech věnovala více pozornosti provozním záležitostem souvisejícím s inventarizací a převodem majetku, organizační struktúře a stabilizaci nového pedagogického sboru. Postupně, v úzké spolupráci se zřizovatelem, se zlepšují materiální podmínky výuky (nové lavice ve třídách, zřízení počítačové učebny).

Z poznatků inspekce dále vyplynulo, že současný způsob řízení nezabezpečuje dostatečně účinnou zpětnou vazbu v procesu výchovně vzdělávací práce školy. Při vedení pracovníků převládá spíše autoritativní styl. Zájem o další vzdělávání pedagogických pracovníků neodpovídá potřebám školy, absentuje promyšlená a cílená hospitační činnost.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři:	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Marie Dratvová	Marie Dratvová v. r.
Členové týmu	Mgr. Pavla Koupilová	Pavla Koupilová v. r.
Členové týmu	Mgr. Jan Zapach	Jan Zapach v. r.
Členové týmu	Mgr. Marie Šestáková	Marie Šestáková v. r.
Členové týmu	Mgr. Miloslav Brůzl	Miloslav Brůzl v. r.
Členové týmu	Mgr. Štěpánka Mikulenková	Štěpánka Mikulenková v. r.

Ve Zlíně dne 6. listopadu 2001

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 15. listopadu 2001

Razítko

Ředitelka školy

Mgr. Jitka Gavendová

Jitka Gavendová v. r.
podpis

Předmětem inspekce bylo dílčí zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Dle § 19 odst. 7 téhož zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň
Průměrný	Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň

Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Příslušný orgán státní správy: Krajský úřad Zlínského kraje, odbor školství, mládeže a sportu Tř. T. Bati 3792, 762 69 Zlín	2001-11-30	189/01
Zřizovatel: Město Zlín, nám. Míru 12, 761 40 Zlín	2001-11-30	190/01
Rada školy: není zřízena		

Připomínky ředitele(ky) školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.